

TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Ședința publică de la 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE:

Grefier :

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ privind pe reclamanta , cu sediul în

, județul Harghita, în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Revoluția din Decembrie nr.20, județul Harghita, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că dezbaterile cauzei a avut loc în ședința publică din data de 20 aprilie 2011, mersul dezbaterilor și concluziile părților fiind consemnate în încheierea din acea zi, care face parte integrantă din prezenta sentință civilă.

INSTANȚA;

Deliberând, constată următoarele:

I. Prin acțiunea înregistrată sub nr. , la data de .2009 și precizată la data de .2009 (fila116), reclamanta , cu sediul în , județul Harghita, în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, st. Revoluției din Decembrie nr. 20, județul Harghita, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună

1.- anularea Deciziei nr. din .2009 privind soluționarea contestației sale, înregistrată la DGFP Harghita sub nr. .2008, ca fiind nefondată și neîntemeiată;

2.- anularea în parte a Deciziei de Impunere nr. 2008, respectiv a Deciziei de Impunere nr. .2008 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita ca fiind nelegală și neîntemeiată;

3.- restituirea sumelor achitate către bugetul de stat în baza Deciziilor de impunere nr.   din   .2008, respectiv nr.   din   .2008, ca fiind nedatorată bugetului de stat;

Reclamanta a solicitat și cheltuieli de judecată.

În motivare, reclamanta a arătat că, cu ocazia determinării venitului net impozabil al anului 2004, nu sa acceptat contravaloarea mărfurilor aprovizionate în anul precedent, astfel s-a impozitat contravaloarea mărfurilor din stocul inițial fără cheltuieli de aprovizionare, motivat de faptul că aceste cheltuieli au fost cuprinse în cheltuielile anului 2003, dar din actele contabile rezulta ca este contabilizat doar contravaloarea mărfurilor vândute în anul 2003.

A mai susținut că nu au fost acceptate cheltuielile cu carburanți pentru cele 2 autocamioane pe baza de bon, pe motivul că nu este completat conform pct.51(2) din Normele de aplicare ale Legii 571/2003, dar organele de inspecție fiscală, însă acestea au fost făcute, fapt care poate fi dovedit cu martori.

Astfel aceste cheltuieli sunt deductibile la stabilirea venitului impozabil și ca TVA deductibilă, care nu a fost acceptat pentru anii 2004-2005-2006 și 2007.

A mai precizat că nu a fost acceptată suma de   lei, fiind categorizată la impozit pe venit, însă chitanța respectivă a achitat taxa vehicul la primărie, după autocamionul al activității, care este deductibil.

În cadrul activității se confecționează bolțari, materia prima este amestecat cu 2 betoniere, care funcționează cu energie electrică și este folosită apa în amestec. Contravaloarea energiei electrice și apa nu este deductibilă, pe motiv că nu a contribuit la realizarea venitului, stabilit de către organele de inspecție fiscală.

După ce a fost consultată lista de inventar al anului 2006, a fost invitat să refacă de 2 ori cu diferite explicații diminuând valoarea de vânzare a stocului de marfă cu TVA, de la   lei la   lei, astfel prin această manevre s-a făcut lipsă la inventar cu suma de   lei, care apoi fost impozitată.

A mai susținut că și lista de inventar pe anul 2007 a fost refăcută de 3 ori de la suma inițială de   lei cu TVA, fără TVA   lei, iar a treia variantă fiind   lei cu TVA, fără TVA   lei.

În drept, a invocat dispozițiile art.218 alin.2, art.117 alin.1 lit.f Cod procedură fiscală, legea nr.554/2004, art.274 li art.132 alin.1 Cod procedură civilă.

II. Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

În motivare, pârâta a susținut că, contestația formulată de reclamantă împotriva deciziilor de impunere nr.   /   .2008 și /   2008, a fost soluționată de D.G.F.P. Harghita prin Decizia nr.   din   .2009, în sensul respingerii acesteia, ca neîntemeiată și nemotivată.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, perioada verificată fiind 01.07.2004 - 30.06.2008 a arătat că, contribuabilul a înregistrat în jurnalul de cumpărături combustibil pe baza bonurilor fiscale în sumă de lei, care nu sunt completate conform pct. 51(2) valabil în perioada 01.01.2004-31.12.2006 și respectiv pct. 46(2), valabil începând din 01.01.2007 din Normele de aplicare ale Legii 571/2003, privind Codul fiscal, nefiind înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare ale autovehiculului, ca urmare nu se justifică legal deductibilitatea TVA-ul aferent acestor achiziții în suma de lei.

Contribuabilul a dedus TVA aferent cheltuielilor de convorbiri telefonice, energie electrică, cablu TV, internet în valoare totală de lei, facturile fiind înregistrate pe nume propriu și nu pe numele activității independente, nefiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 145 alin. (8) lit. a din Codul fiscal valabil în perioada 01.01.2004-31.12.2006 și respectiv art. 146 alin (1) valabil începând din 01.01.2007.

Astfel aceste achiziții nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, TVA-ul aferent neacceptat la deducere este în sumă de lei.

În consecință în perioada verificată contribuabilul a efectuat aprovizionări de bunuri și servicii facturate pe numele titularului activității independente și nu pentru activitatea independentă cu datele de identificare ale acesteia, deci au fost folosite pentru uzul personal. TVA-ul aferent acestor sume nu poate fi dedus, deoarece achizițiile de bunuri și servicii nu au fost destinate pentru operațiuni taxabile. Contribuabilul a dedus TVA pentru achizițiile de combustibil pe baza bonurilor fiscale, care nu au fost completate conform prevederilor legale, respectiv nu a fost înscrisă denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a mașinii. În aceste condiții nu se justifică legal deducerea de TVA.

Temeiurile de drept invocate de organele de inspecție fiscală fiind art. 145, alin. (3) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, valabil în perioada 01.01.2004-31.12.2006.

Cu privire la impozitul pe venit, perioada verificată 01.01.2004 - 31.12.2007, s-a constatat că contribuabilul a înregistrat eronat toate operațiunile în Registrul jurnal, înregistrând la valoarea inclusiv TVA, nerespectând prevederile pct. 41 din OMFP 1040/2004, astfel cu ocazia inspecției fiscale a fost necesară recalcularea veniturilor și cheltuielilor.

Nu a efectuat corect calculul cheltuielilor cu mărfurile, respectiv a dedus în fiecare an financiar și cheltuielile aferente stocului de marfă nevândută.

Ca urmare acestor nereguli, organele de inspecție fiscală, pentru stabilirea corectă a venitului impozabil pe anii 2004 - 2007, au recalculat veniturile din activitatea de comerț și cheltuielile cu mărfurile aferente, calculul detaliat este consemnat în raportul de inspecție fiscală

Organele de inspecție fiscală au constatat că contribuabilul a înregistrat cheltuieli care nu se considera deductibile din punct de vedere fiscal, reprezentând cheltuieli cu telefon, internet, consum de energie

electrică, documentele fiind înregistrate pe nume propriu și nu pe numele activității independente, neavând legătură cu activitatea desfășurată, astfel diminuând nejustificat baza impozabilă și implicit impozitul pe venit datorat bugetului de stat.

Organele de control au acceptat cheltuielile cu combustibil pentru activitatea de transport pe baza centralizatorului întocmit de contribuabil cu documentele justificative.

Regulile generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă sunt reglementate de prevederile art. 48 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Cele constatate, organele de inspecție fiscală au recalculat venitul net pentru anii fiscali 2004-2007, stabilind impozit pe venit suplimentar în sumă totală de lei și s-a calculat accesorii în suma de lei.

Din documentele aflate în dosarul cauzei se rezultă, ca evidențele și documentele contabile nu îndeplinesc condițiile cerute de reglementările în vigoare privind evidența contabilă, recunoscut și de contribuabil prin contestație, cele afirmate prin contestație nu sunt probate cu documente justificative, astfel motivele invocate de contestator rămân la stadiul unor simple afirmații.

În drept, a invocat prevederile art. 115-118 din Codul de procedură civilă, art. 48, alin (4), litera a), art. 48, alin (7), art. 145, alin. (2) și (3) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, Normele de aplicare a Legii 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin HG nr. 44/2004 punctul 51, (2), valabil în perioada 01.01.2004-31.12.2006 și punctul 46, (2) valabil începând din 01.01.2007 și pct. 37 din Normele de aplicare ale Codului fiscal aprobat prin HG 44/2004.

III. Au fost administrate proba cu înscrisuri și proba cu expertiza contabilă.

IV. În cadrul concluziilor scrise, reclamanta și-a precizat pretențiile în conformitate cu concluziile Raportului de expertiză.

Expertul a stabilit că valoarea impozitului pe venit datorat de reclamantă este în sumă de lei, iar cea a obligațiilor fiscale accesorii de lei, și că reclamanta a dedus corect T.V.A. în sumă de lei, aferentă bonurilor de benzină și achizițiilor de bunuri făcute în baza a trei facturi fiscale (nr. din .2004, nr. din .2004 și nr. din .2005). Conform expertului, numai suma de lei a fost exclusă de la deducere în mod corect de autoritatea fiscală.

Pârâta a contestat concluziile expertului contabil, susținând constatările din Raportul de inspecție fiscală referitoare la valoarea totală a mărfurilor aflate în stoc la data de .2004, la faptul că bonurile fiscale înregistrate în jurnalul de cumpărări nu au fost completate în conformitate cu prevederile pct. 51 (2) - ulterior pct. 46 (2) - din Normele de aplicare a Codului fiscal, iar cele trei facturi fiscale nu au conținut

informațiile prevăzute de art. 155 alin. 8 din Codul fiscal, în forma în vigoare la data emiterii lor.

V. Expertul a răspuns arătând, referitor la stocul de marfă, că a fost necesară recontabilizarea întregii activități, inclusiv pentru perioada anterioară celei care a făcut obiectul inspecției fiscale, având în vedere erorile pe care reclamanta le-a comis în înregistrarea operațiunilor comerciale efectuate. Astfel, Registrul de încasări și plăți, în baza căruia a fost stabilită valoarea stocului de marfă de către autoritatea fiscală, includea și T.V.A. pentru perioada 2000-2007, au fost înregistrate în mod greșit unele venituri rezultate din vânzarea mărfurilor la venituri din transport, au fost omise din Registrul de încasări și plăți venituri realizate în anul 2003 din vânzarea mărfurilor, în valoare totală de   lei, care se regăsesc însă în Jurnalul de vânzări, și au fost incluse greșit stocurile de marfă scriptice de la sfârșitul fiecărui an, la cheltuielile deductibile fiscal. Expertul a recontabilizat fiecare exercițiu fiscal în parte, folosind cotele de adaos mediu rezultate din documentele de evidență operativă, întocmind un desfășurător al recepțiilor și vânzărilor anexat la Raportul de expertiză contabilă.

În urma calculelor efectuate, conform expertului, exclusiv pe baza documentelor fiscale justificative, s-a ajuns la un stoc de marfă, existent la 31.12.2003, de numai   lei, față de   lei cât a stabilit autoritatea fiscală. Drept urmare, valoarea impozitului pe venit datorat de reclamantă este de numai   lei, cu accesorii de   lei.

Tribunalul apreciază că explicațiile expertului sunt pertinente și, față de împrejurarea că pârâta nu le-a contrapus vreun argument, constată că sunt și veridice, împreună cu concluziile Raportului de expertiză referitoare la impozitul pe venit.

Drept urmare, pârâta trebuia să admită în parte contestația reclamantei împotriva Deciziei de impunere nr.   din   .2008, în sensul că valoarea impozitului pe venit este de   lei, cu accesorii de   lei.

VI. Referitor la taxa pe valoarea adăugată, expertul arată că bonurile fiscale înregistrate în Jurnalul de cumpărări, în valoare totală de   lei, sunt ștampilate pe verso de emitent și conțin mențiunea numărului de înmatriculare   , care aparține unui autocamion aflat în folosința reclamantei în temeiul unui contract de comodat înregistrat la A.F.P.   . În plus, pe niciun bon nu a fost făcută mențiunea „nedeductibil” de către inspectorii fiscali.

În condițiile date, reținând că, din nou, pârâta nu a opus vreun contraargument, Tribunalul constată că imputarea sumei de   lei, aferentă bonurilor fiscale, nu este justificată.

În privința facturilor fiscale parțial completate, expertul, confirmând această împrejurare, a constatat că achizițiile au fost făcute de reclamantă exclusiv în scopul revânzării bunurilor, fiind corect înregistrate atât intrarea, cât și ieșirea din gestiune. În plus, facturile

provin de la un furnizor identificabil, cu care reclamanta a avut relații comerciale aproape în permanență.

Tribunalul constată că nici în Raportul de inspecție fiscală, nici în vreuna din deciziile contestate autoritatea fiscală nu arată care sunt mențiunile care lipsesc din cele trei facturi fiscale aflate în discuție. Singurul aspect concret este referitor la codul fiscal al furnizorului, înscris greșit. Această omisiune, care aparține exclusiv furnizorului, nu îi poate fi imputată însă reclamantei. Alte neregularități în modul de completare a facturilor, chiar dacă există, sunt acoperite de faptul că revânzând marfa achiziționată, cu înregistrarea corectă a operațiunilor în contabilitate, reclamanta nu a făcut numai o deducere a T.V.A., ci și o colectare corectă a ei, după cum a constatat și expertul, ceea ce exclude orice potențială fraudă fiscală, care se tinde a fi evitată prin impunerea de către legiuitor a unor elemente obligatorii pe care trebuie să le cuprindă factura fiscală.

Drept urmare, T.V.A. aferentă operațiunilor conținute de documentele analizate trebuia acceptată la deducere.

Tribunalul mai constată că, la data inspecției fiscale, reclamanta avea de recuperat T.V.A. în valoare de   lei, sumă care o acoperă integral pe cea pe care a dedus-o în mod nejustificat și pe care ar trebui să o plătească bugetului de stat. În aceste condiții, pârâta trebuia să admită integral contestația împotriva Deciziei de impunere nr.   din   .2008.

VII. Reclamanta a plătit bugetului de stat suma de   lei pentru stingerea obligațiilor fiscale stabilite prin deciziile de impunere ce fac obiectul acțiunii, împrejurare confirmată de pârâtă. În consecință, având în vedere cuantumul obligațiilor pe care reclamanta le are, de fapt, față de stat, se impune ca acesteia să i se restituie suma de   lei, plătită în plus.

VIII. Fiind căzută în pretențiuni, pârâta trebuie să îi plătească reclamantei, în temeiul art. 274 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată suportate. Este vorba de suma de   lei, reprezentând costul expertizei contabile și onorariul de avocat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamanta   , cu sediul în   , județul Harghita, împotriva pârâtei **Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, st. Revoluției din Decembrie nr. 20, județul Harghita, și, în consecință:

Anulează în parte Decizia de soluționare a contestației nr.   din   2009, emisă de pârâtă, în sensul admiterii parțiale a contestației reclamantei, după cum urmează:

Anulează în parte Decizia de impunere nr.   din   .2008, emisă de pârâtă, în sensul că valoarea impozitului pe venit, datorat de reclamantă bugetului de stat, este de   lei, iar valoarea obligațiilor fiscale accesorii este de   lei.

Anulează Decizia de impunere nr.   din   .2008, emisă de pârâtă.

Obligă pe pârâtă să îi restituie reclamantei suma de   lei, plătită în baza celor două decizii de impunere.

Obligă pe pârâtă să îi plătească reclamantei suma de   lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi,   2011.

PREȘEDINTE

ss. indescifrabilă

GREFIER

ss. indescifrabilă

Pentru conformitate,